Eseu cu privire la tema și viziunea despre lume într-o poezie simbolistă studiată

Context

Poezia simbolistă "Plumb" de George Bacovia deschide volumul cu același titlu, apărut în 1916, definindu-l în totalitate. Așezarea sa în fruntea primului volum publicat de Bacovia îi conferă calitatea de text programatic.

Universul poetic bacovian are la bază cîteva motive specifice liricii simbolite: motivul singurătății apăsătoare, sentimentul inadaptării producând izolarea, înstrăinarea și dorinta de evadare.

Simbolismul este un curent literar apărut în Franta, unde a fost teoretizat în 1886 de Jean Moréas, în articolul-manifest "Le Symbolisme". Curentul literar a fost promovat la noi de Alexandru Macedonski, prin articole programatice, reviste și cenaclul simbolist "Literatorul". Publicate în perioada interbelică, volumele lui Bacovia aparțin "unei faze mai târzii a simbolismului", cu deschideri spre modernism.

Evidențierea a două trăsături care fac posibilă încadrarea textului poetic studiat într-un curent cultural/literar, într-o perioadă sau într-o orientare tematică

Textul poetic se înscrie în estetica simbolistă prin temă și motive, prin cultivarea simbolului, a sugestiei, prin corespondențe, decor, cromatică, tehnica repetițiilor ce poezie conferă poeziei muzicalitate interioară și dramatism trăirii eului liric. Dramatismul este sugerat prin corespondența ce se stabilește între materie și spirit. Starea poetică simbolistă este transmisă pe calea sugestiei, prin decor și simboluri.

simbolistă

Poezia este o elegie, deoarece exprimă sentimentul de tristețe și spaima de moarte, sub forma monologului liric al unui eu "fantomatic".

elegie

$\mathbf{2}$ Prezentarea a două imagini/idei poetice relevante pentru tema și viziunea despre lume din textul studiat

Tema poeziei o constituie condiția poetului izolat într-o societate lipsită de aspirații si artificială, conditie marcată de singurătate, imposibilitatea comunicării si a evadării, moartea iubirii.

Motivele lirice cu valoare de simbol apartin câmpului semantic al mortii: plumbul, cimitirul, sicriele, cavoul, somnul, vântul, frigul, și configurează decorul funerar. Ele se motive asociază cu stări sufletești sau existențiale nelămurite, confuze, care constituie obiectul lirice poeziei simboliste: singurătatea, izolarea, spaima de moarte, angoasa, spleenul, tragicul

existențial, disperarea, inadaptarea, privirea în sine ca într-un străin. Laitmotivul "stam singur" subliniază senzația de pustire sufletească.

Viziunea despre lume este sumbră și de un tragism asumat cu luciditate. Poezia bacoviană este a unui solitar și a unui prizonier, a unei conștiințe înspăimântate de sine, de neant și de lumea în care trăiește. Imaginarul poetic din "Plumb" înfățișează lumea ca pe un imens cimitir, tot ce e viu fiind împietrit/mineralizat sub efectul metalului toxic.

viziunea despre lume

Lirismul subiectiv este redat prin mărcile eului liric: persoana I singular a verbelor – "stam", "am început", "să strig", persoana I singular dedusă din adjectivul posesiv "(amorul) meu". Verbul la imperfect însoțit de epitet "stam singur" exprimă ideea de continuitate a stării de singurătate, în timp ce verbul la perfect compus "am început" urmat de conjunctivul "să strig" exprimă incapacitatea de a comunica sensibil cu iubirea, de unde spaima de neant.

În prima strofă, eul apare în ipostaza însinguratului, într-o lume pustie și moartă: "Stam singur în cavou... și era vânt". Condiția poetului damnat din cauza imposibilității comunicării cu lumea exterioară se amplifică în strofa a doua, devenind incomunicare în plan inferior, sufletesc.

În străfa a doua, moartea iubirii/iubitei acutizează angoasa și sentimentul de singurătate. Dacă la romantici iubirea poate fi o cale de împlinire, la Bacovia moartea amorului sugerează pierderea ultimei speranțe de salvare.

3 Elemente de compoziție și de limbaj ale textului poetic studiat, semnificative pentru tema și viziunea despre lume (de exemplu: imaginar poetic, titlu, incipit, relații de opoziție și de simetrie, motiv poetic, laitmotiv, figuri semantice/tropi, elemente de prozodie etc.)

Focalizarea simbolului "plumb" din titlu sugerează apăsarea, angoasa, greutatea sufocantă, cenușiul vieții, universul monoton, închiderea definitivă a spațiului existențial, fără soluții de ieșire.

Prin repetare, cuvântul-titlu devine motiv central în text, din cauza sugestiei morții: lumea exterioară și lumea sufletească sunt supuse mineralizării sub efectul metalului toxic.

semnificația titlului

Semnificațiile cuvântului "plumb" se construiesc pe baza corespondențelor dintre planul subiectiv/uman și planul obiectiv/cosmic. Simbolul se asociază cu diferite senzații tactile (răceală, greutate, duritate), cromatice (gri sau, potrivit mărturisirii autorului, galben "Plumbul ars este galben, Sufletul ars este galben. Galbenul este culoarea sufletului meu") și auditive (alcătuirea cuvântului din patru consoane "grele" și o vocală închisă sugerează căderea grea, fără ecou).

În compoziția poeziei esențial este principiul simetriei. Textul este structurat în două catrene între care cuvântul "plumb" asigură legătura de substanță, fiind repetat de șase ori și plasat în poziții simetrice, la rima exterioară și interioară. Alte surse ale simetriei sunt paralelismul sintactic și tehnica simbolistă a repetițiilor (verbul "dormeau"/"dormea" și laitmotivul "stam singur").

Versul-incipit "Dormeau adânc sicriele de plumb", care înfâțișează lumea ca pe un imens cimitir, cuprinde două simboluri obsedante ale liricii lui George Bacovia, "sicrie" și "plumb". Personificarea "dormeau... sicriele..." și epitetul verbului "dormeau adânc"

sugerează ideea morții ca un somn profund, iar metafora-simbol "sicriele de plumb" exprimă imposibilitatea comunicării și lipsa de sensibilitate a contemporanilor poetului. Motivul somnului, redat de verbul la imperfect "dormeau", cu sens durativ, prin repetare și reluare exprimă împietrirea, moartea sufletească. Așezarea simbolului "plumb" la final de vers exprimă închiderea